

Legea nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate

În vigoare de la 04.08.2000

Republicarea 1 în Monitorul Oficial, Partea I nr. 291 din 05.05.2009.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. Statul român asigură, în conformitate cu prevederile prezentei legi, protecția cetățenilor români cu domiciliul în România care lucrează în străinătate.

Art. 2. Cetățenii români care lucrează în străinătate și cărora nu le sunt aplicabile prevederile prezentei legi beneficiază de măsuri speciale de protecție, stabilite prin legile române și străine sau prin tratate și convenții internaționale la care România este parte, dacă se află în următoarele situații:

- a) sunt angajații unor instituții publice străine care sunt organizate și funcționează pe teritoriul altui stat decât România;
- b) sunt angajații misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și reprezentanțelor comerciale române;
- c) sunt angajații unor organizații internaționale cu sediul pe teritoriul altui stat decât România;
- d) sunt angajații unor societăți comerciale, persoane juridice române sau străine, care efectuează activități de transport internațional.

Art. 3. (1) Guvernul României, prin autoritatea competentă, va depune diligențele necesare pentru încheierea de acorduri, înțelegeri, tratate sau convenții cu autorități publice similare din alte state, în vederea stabilirii condițiilor de protecție a cetățenilor români cu domiciliul în România care lucrează în țările respective.

(2) Acordurile, înțelegerile, tratatele sau convențiile încheiate potrivit alin. (1) vor avea la bază:

- a) principiul egalității de tratament;
- b) aplicarea clauzelor mai favorabile prevăzute în legislația română, străină sau internațională la care România este parte.

(3) Prin acordurile, înțelegerile, tratatele sau convențiile încheiate pe baza principiilor enumerate la alin. (2) se vor stabili cel puțin:

- a) nivelul salariului minim;
- b) durata timpului de lucru și de odihnă;
- c) condițiile generale de muncă, de protecție și de securitate a muncii;
- d) asigurarea pentru accidente de muncă sau boli profesionale, cât și pentru cele care intervin în afara procesului muncii.

Art. 4. Ministerul Afacerilor Externe, prin misiunile diplomatice și oficiile consulare, va depune diligențele necesare pentru ca, prin intermediul autorităților publice sau al organismelor străine competente, să se asigure cetățenilor români prevăzuți la art. 1:

- a) respectarea pe durata angajării a drepturilor prevăzute la art. 3;
- b) aplicarea măsurilor de protecție a salariaților, prevăzute de legislația statului respectiv;
- c) soluționarea, potrivit legislației aplicabile statului respectiv, a unor eventuale litigii având ca obiect acordarea drepturilor prevăzute de prezenta lege.

CAPITOLUL II Agenții de ocupare a forței de muncă în străinătate

Art. 5. Pe teritoriul României pot desfășura, în condițiile prezentei legi, activități de mediere a angajării cetățenilor români în străinătate societățile comerciale constituite în temeiul Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv filialele societăților comerciale străine, înființate în România potrivit art. 42 și 44 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care au ca activitate principală "Activități ale agențiilor de plasare a forței de muncă" cod CAEN - 7810, denumite în continuare agenții de ocupare a forței de muncă.

Art. 6. Agenții de ocupare a forței de muncă desfășoară activități de mediere a angajării cetățenilor români cu domiciliul în România care solicită să lucreze pe baza ofertelor de locuri de muncă transmise din străinătate de persoane juridice și organizații patronale străine, după caz.

Art. 7. Agenții de ocupare a forței de muncă au obligația să prelucreze datele cu caracter personal ale cetățenilor români cu domiciliul în România care solicită locuri de muncă în străinătate, cu respectarea prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. Agenții de ocupare a forței de muncă pot desfășura activitatea de mediere a angajării cetățenilor români în străinătate dacă îndeplinesc următoarele condiții:

- a) dispun de spațiul și de dotările necesare pentru buna desfășurare a activității, așa cum acestea vor fi precizate în metodologia de aplicare a prezentei legi;
- b) au încadrat în muncă personal cu experiență în domeniul forței de muncă;
- c) au organizat o bancă de date care să cuprindă ofertele și solicitările de locuri de muncă în străinătate, informații referitoare la condițiile de ocupare a acestora și la calificările și aptitudinile solicitanților aflați în evidența lor;
- d) au încheiat cu persoane juridice, persoane fizice și organizații patronale din străinătate, după caz, contracte care conțin oferte ferme de locuri de muncă;
- e) sunt înregistrați la inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază își au sediul.

Art. 9. (1) Contractele prevăzute la art. 8 lit. d) vor cuprinde cel puțin următoarele elemente:

- a) durata contractului;
- b) numărul de locuri de muncă în străinătate pentru care se încheie contractul;
- c) funcția, meseria sau ocupația;
- d) natura și durata angajării, condițiile de angajare, de încetare a angajării sau de reangajare;
- e) durata timpului de muncă și de repaus;
- f) tariful orar, salariul lunar și datele de plată a salariului;
- g) sporuri, ore suplimentare și alte drepturi salariale;
- h) cazurile în care pot fi urmărite drepturile salariale;
- i) durata, modul de acordare și drepturile bănești aferente concediului de odihnă;
- j) condițiile de muncă, măsuri de protecție și securitate a muncii;
- k) posibilitatea transferării salariului în România;
- l) asigurarea medicală a angajaților români, similar cu cea a cetățenilor din țara primitoare;
- m) acordarea de despăgubiri angajaților români în cazul accidentelor de muncă, al bolilor profesionale sau al decesului;
- n) condițiile de cazare, de locuit sau, după caz, de închiriere a unei locuințe și de asigurare a hranei;
- o) asigurarea formalităților, stabilirea condițiilor de transport din România în statul în care se asigură ofertele de locuri de muncă și retur pentru angajații cetățeni români și membrii de familie care îi însoțesc sau îi vizitează, precum și suportarea cheltuielilor aferente;
- p) taxele, impozitele și contribuțiile care grevează asupra veniturilor angajaților cetățeni români, asigurându-se evitarea dublei impunerii sau a dublei perceperii de contribuții de asigurări sociale;
- q) obligațiile angajaților cetățeni români în străinătate.

(2) Agenții de ocupare a forței de muncă au obligația de a asigura includerea elementelor prevăzute la alin. (1) lit. c)-r) și în contractul individual de muncă încheiat între angajatorul străin și angajatul cetățean român.

Art. 10. Agenții de ocupare a forței de muncă au obligația de a asigura încheierea contractelor individuale de muncă și în limba română.

Art. 11. Cetățenii români care lucrează în străinătate pe baza contractelor prevăzute la art. 8 lit. d) beneficiază în țară de prestațiile acordate de sistemul asigurărilor sociale de sănătate, sistemul asigurărilor pentru șomaj sau de sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, dacă, în temeiul contractelor de asigurare încheiate, plătesc organelor competente din România contribuțiile corespunzătoare stabilite pe baza declarațiilor privind veniturile lunare realizate în străinătate.

Art. 12. Controlul îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 8 și 9 și al activității desfășurate de agenții de ocupare a forței de muncă se realizează de personalul din cadrul Inspecției Muncii, împuternicit în acest sens.

CAPITOLUL III Contravenții

Art. 13. (1) Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:

- a) exercitarea de către agenții de ocupare a forței de muncă a activității de mediere a angajării cetățenilor români în străinătate, cu încălcarea prevederilor art. 8-10, cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;
- b) exercitarea activității de mediere a angajării cetățenilor români în străinătate de către alte persoane juridice, în afara celor prevăzute la art. 5, sau de către persoane fizice, cu amendă de la 10.000 lei la 15.000 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la alin. (1) se fac de către personalul din cadrul Inspecției Muncii, împuternicit în acest sens.

CAPITOLUL IV Dispoziții finale

Art. 14. În aplicarea dispozițiilor prezentei legi Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și Ministerul Afacerilor Externe vor elabora norme metodologice, care vor fi supuse aprobării prin hotărâre a Guvernului, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia*).

*) Hotărârea Guvernului nr. 384/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 24 aprilie 2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 15. Dispozițiile din prezenta lege, referitoare la răspunderea contravențională, se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 16. Dispozițiile art. 11 se aplică și cetățenilor români care lucrează în străinătate în baza unui contract individual de muncă încheiat cu o persoană fizică sau juridică străină, aflat în executare la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 17. La data intrării în vigoare a prezentei legi orice dispoziții contrare se abrogă.

